

Helle Stolbergs 1. maj-tale

Taler

Helle Stolberg
Suppleant til
Borgerrepræsentationen for
Socialdemokratiet og skolelærer

Dato

1. maj 2026

Sted

Serviceforbundet i Valby

1 Kammerater,

1. maj-taler har altid handlet om mennesker.

Om arbejdsforhold.

5 Om fællesskab.

Om kampen for, at flest mulige får et ordentligt liv.

De har handlet om stræben.

Om retten til tryghed.

Og om muligheden for ikke bare at overleve – men at leve.

10 At kunne drømme og have en reel chance for, at de drømme kan blive til virkelighed. Den tradition vil jeg følge.

Derfor vil jeg begynde et meget konkret sted.

Med min egen historie.

15

Jeg voksede op i et hjem, hvor tryghed ikke var en selvfølge – men hvor den alligevel fandt vej.

Min mor var førtidspensionist. Hun var et kærligt menneske, men hun havde svært ved at strukturere hverdagen.

20 Min søster og jeg vidste godt, at vores liv ikke lignede de fleste andres.

Allerede fra jeg var 6 år havde vi familierådgivere hos os ca. en gang om ugen og sammen med lærere og pædagoger gjorde de en forskel for os.

Fagfolk som trådte til – ikke for at tage over, men for at støtte.

25 De lyttede.

De kendte os.

De mødte min mor og os med respekt.

30 Der var plads til at bøje løsningerne, så de passede til vores liv.
Der var faglighed – men også menneskelighed.
Og netop dét skabte tryghed.

Jeg var lidt af en læsehest. Biblioteket var mit fristed.
35 Jeg læste om mennesker, der klarede sig. Om voksne, der gjorde en forskel.
Og jeg begyndte at drømme.
Ikke bare om at overleve.
Men om at blive til noget.
Om at være én af dem, der stod bag andre.
40 Derfor blev jeg lærer.
Min historie er ikke enestående.
Og det leder mine tanker videre.

For vi har alle erfaringer med velfærden gennem vores liv.
45 Måske har velfærden gjort en forskel for dig da du var børn.
Vi støder på den:

Når vores børn har brug for hjælp.
50 Når vi bliver syge.
hvis vi mister fodfæstet for en tid.

55
Og når vi bliver ældre.
På den måde er min historie også en del af vores fælles historie.

Vi har haft et samfund, hvor velfærden byggede på tillid.
60 Hvor medarbejdere havde større indflydelse på deres arbejde.
Hvor faglighed og dømmekraft blev respekteret.
Hvor løsninger blev skabt tæt på mennesker – ikke langt væk fra dem.
I dag er noget anderledes.

65 Alt for ofte er arbejdet blevet instrumentaliseret.
Systemer, skemaer og computere dikterer virkeligheden.
Standardløsninger har erstattet faglige vurderinger.

Vi bliver fortalt igen og igen, at computersystemer er løsningen.

70 At de er smarte og effektive.

Og ja – de kan noget.

Men de kan ikke alt. Alle mennesker er forskellige og skal derfor mødes forskelligt for at have lige muligheder.

75

Problemet er, at de bliver rost så højt og så længe, at den almindelige medarbejder – og den almindelige borger – ofte ikke har modet til at anfægte dem.

For alle siger jo, at det er hvad der er muligt.

80 At det er nødvendigt.

Og at det er fremskridt.

Men når systemet ved bedre end fagpersonen.

Når skemaet vejer tungere end mennesket.

85 Når computeren dikterer, hvad der er muligt – så mister vi noget grundlæggende.

Vi mister dømmekraft.

Vi mister fleksibilitet.

90 Og vi mister tryghed.

Og her minder det mig om historien om Kejserens nye klæder.

Alle kan se, at kejseren ingen tøj har på – men ingen tør sige det højt.

Indtil én gør.

Det er dér, vi skal hen igen.

95 Hvor vi tør sige højt, at selvom systemerne kan meget, så kan de ikke erstatte mennesker.

Og at det er faglighed, erfaring og relationer, der skaber tryghed – ikke et flueben i et it-system.

100 Jeg har arbejdet i folkeskolen i 20 år.

Jeg gør en forskel – men alt for ofte på trods af systemet, ikke på grund af det.

Mange af mine kolleger har forladt faget og har andre jobs.

105 Hele 28.000 uddannede lærere arbejder i dag ikke i folkeskolen og samtidig står børn i klasser uden uddannede lærere.

Og det er ikke kun skolelærerne.
Fire ud af ti velfærdsmedarbejdere forlader deres job inden for det første år.
110 Ikke fordi de ikke vil arbejde.
Men fordi arbejdet er gjort virkelig svært.
Når medarbejdere tyer til quiet quitting for ikke at knække, er det et
alarmsignal.
Når dygtige fagfolk går, fordi de ikke kan stå inde for kvaliteten, er det ikke dem,
115 der svigter.
Det er systemet.
Og det er dyrt.
1,4 milliarder kroner om året i København alene på personaleomsætning.
Penge, vi kunne bruge på tryghed, kvalitet og ordentlige vilkår.
120
Samtidig vokser noget andet:
Mistillid.
Mistillid til systemet.
Mistillid til de folkevalgte.
125 Mistillid til følelsen af, om nogen faktisk lytter.
Politikerleden er reel.
Kun omkring 3 procent af danskerne er medlemmer af et politisk parti. Det tal
siger noget mere end medlemskaber. Det siger noget om afstand.
Når færre deltager, bliver demokratiet smallere.
130 Beslutninger fjernere.
Temaer mere tekniske.
Og virkeligheden længere væk fra hverdagen.

Men kammerater – forandring er mulig.
135 Den kræver, at vi igen står skulder ved skulder.
At vi tør råbe op.
At vi tør sige det, vi alle kan se.
At systemet ikke altid virker til hverdagen og drømmene.
At mennesker ikke føler sig hørt.
140
Medarbejdere skal igen have mulighed for at bøje løsningerne.
For når mennesker har handlemuligheder, skaber det glæde i arbejdet, kvalitet i
velfærden og tryghed i livet til at turde drømme.
145 Vi har alle ret til at drømme.

Og vi har alle brug for tryghed for at turde gøre det.
Det er fundamentet for vores lykke som mennesker – og for et
sammenhængende samfund.

150

Det er ikke bare politik for mig.
Det er personligt.
Jeg er et levende bevis på, hvad velfærden kan, når den virker.
Og jeg ser hver dag konsekvenserne, når den ikke får lov.

155

Derfor tager jeg mit ansvar alvorligt.
Derfor kæmper jeg for, at mennesker bliver hørt.
For at faglighed igen får plads.
Og for at trygheden bliver genopbygget.

160

1. maj handler om kamp.
Om solidaritet.
Om at vælge hinanden.
Og det er det valg, jeg tager – hver dag:
Jeg vælger trygheden.
Jeg vælger velfærden.
Jeg vælger fællesskabet.
Jeg håber I vil vælge det sammen med mig?

170

Glædelig 1. maj □

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

175

Tags

1. maj-tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/helle-stolbergs-1-maj-tale-2026>

180